

[Vagn Bro.]

antydede, og som den ærede ordfører for socialdemokratiet var inde på, nemlig at der bør gives særlige rådighedsbeløb.

Det har ikke været drøftet noget videre, men jeg kan nævne, at en af de ting, der er tale om, er betaling for undervisning, ikke på Politigården eller på politiskolen, men undervisning ude i kredsene. Der sidder mangan ung betjent aften efter aften og bliver undervist i sprog; der er gymnastikkursus, og foruden dette har vi hele problemet om de bedst mulige hjælpemidler; der er spørgsmålet om radio, og der er en hel række andre områder. Jeg kan nævne noget efter min mening så vigtigt som politihundeordningen; vi har i Danmark i øjeblikket mange enkeltmandsstationer, og her kommer der jo lejlighedsvis personer, der ikke er hyggelige at have med at gøre — i virkeligheden skulle der så være 2 eller 3 betjente — men så er det godt, at den ene mand har sin medhjælper hunden. Og således kunne man gå videre.

Jeg er altså enig i den kritik, der er fremført af forslagsstillerne, men udtaler håbet om, at vi i udvalget kan finde en god og praktisk ordning, som ikke kommer til at knirke for det store personale, om hvilket jeg vil sige: de er — det bør vi heller ikke glemme — de er for få i dag; de er fra kreds til kreds for få. Derfor skal vi også passe på, at vi ikke kommer til at svække deres udrustning.

Det var blot de bemærkninger, jeg ville gøre.

Aage Fogh: Til de allersidste bemærkninger, der blev fremført, vil jeg sige, at jeg er indforstået med, at politiet har et beløb til særlige forhold; men jeg har ikke tænkt mig, at det beløb skulle omfatte radio, politihunde og oplæring. Det er dog vistnok områder, som udmærket kan gå ind under de almindelige bevillingsmyndigheder, dem er der ikke noget hemmeligt ved. Men vi ved formentlig alle sammen, at politiet har visse ting, det skal bruge penge til, som ikke skal omtales for meget offentligt, og jeg er helt indforstået med, at der på disse områder må være et beløb til rådighed.

Jeg takker dem, der har fremsat lovforslaget, for, at det er kommet frem. Det er helt i overensstemmelse med, hvad jeg mente

vi skulle have klaret gennem statsrevisionen ved en undersøgelse af, i hvor stor udstrækning man har systemet med dobbeltlønninger, og det er jo det, der er tale om her. Det blev sagt ved en lejlighed, at det kunne jeg jo selv undersøge; statsrevisionen som sådan ønskede det ikke. Jeg har gjort en del arbejde for at undersøge det og kunne også godt give nogle oplysninger, men nu kan de jo komme frem i det udvalg, der bliver nedsat.

Der er en ting, jeg gerne vil spørge den højtærede justitsminister om, nemlig hvor mange penge der kommer ind i politikasserne. Jeg har fået at vide, at der skulle være en formue på ca. 10 mill. kr. For nogen tid siden var jeg så uheldig at holde en time for længe på en parkeringsplads, og så fik jeg en regning på 30 kr. til statskassen og 10 kr. til politikassen. Det er formodentlig ensbetydende med, at 25 pct. af alle de politibøder, der bliver idømt, går til politikasserne, og i alt fald på Roskildeegnen garanterer jeg for at det giver en strøm af penge. Det er fantastisk, hvad der bliver dømt dernede af folk, som kører for hurtigt eller holder for længe eller på anden måde forser sig. Jeg ringede op til politimesteren og sagde: det dér med de 30 kr. til staten kan jeg finde mig i; jeg har begået den forseelse, og staten trænger til penge; men politikassen, hvorfor skal jeg betale til den? Så sagde politimesteren: som forhenværende statsrevisor ved De mere om det, end jeg ved. Det må jeg så trøste mig med.

Men jeg spørger den højtærede justitsminister: hvor mange penge kommer der ind årligt i den kasse? Jeg tror, det er mange, navnlig efterhånden som vi har fået det forfærdelig store antal biler; alle de vanskeligheder, de har med at passere hinanden på vejene o. s. v., giver store muligheder for indtægter. Det vil jeg altså gerne vide.

Så vil jeg også gerne spørge, om der er flere kasser. Jeg ved som gammel statsrevisor, at der er 3-4 stykker, dem kender jeg. Københavns byret har en fond etableret ganske på samme måde; østre landsret har også en fond, etableret på samme måde, og de penge går til understøttelse af tidligere ansatte. Men jeg vil dog tro, at man har fået sådanne forhold nu for